

การศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี*

A STUDY OF THE CAUSES OF PROBLEMS IN LISTENING AND SPEAKING THAI IN DAILY LIFE OF UNDERGRADUATE CHINESE STUDENTS MAJORING IN THAI LANGUAGE

สุวสิน เกษมปิติ^{1*}, วัชรุทธิ์ อยู่โนศล², หลอ อี้หยวน³

Suwasin kasempiti^{1*}, Waiyawut Yoonisil², Luo Yiyuan³

^{1,2}บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

^{1,2}The Graduate School, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand

³คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง กว่างโจว

³Faculty of Eastern Languages and Cultures, Guangdong University of Foreign Studies, Guangzhou, China

*Corresponding author E-mail: suwasin.kasempiti@qq.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี และเปรียบเทียบสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านต่างๆ ของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในประเทศระดับปริญญาตรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยระดับปริญญาตรีในสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 506 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และมีระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านลักษณะของผู้สอน และผลการเปรียบเทียบสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวัน พบว่า ค่าเฉลี่ยของด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารกับด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษามีค่าไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียนและด้านลักษณะของผู้สอน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างจากด้านอื่น ๆ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

คำสำคัญ: ปัญหาการฟังและการพูดภาษาไทย, นักศึกษาชาวจีน, การเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

Abstract

The purpose of this quantitative research were to 1) to study the causes of problems in listening and speaking Thai in daily life of undergraduate Chinese students majoring in Thai language 2) to compare the causes of problems in listening and speaking Thai in daily life of

undergraduate Chinese students majoring in Thai language. The sample of 506 undergraduate Chinese students majoring in Thai language studying in the People's Republic of China selected by W.G. Cochran's formula. Questionnaires were used as a tool for data collection. The obtained data were later analyzed and test by frequency, percentage, mean, standard deviation, the One-Way analysis of variance: ANOVA. The result revealed there were 3 causes at moderate, knowledge and basic skills in listening and speaking Thai for communication, personal characteristics of learners and environmental education with the highest averages and results of characteristics of teachers was at low. Comparative results of the causes of problems in listening and speaking Thai in daily life, the average values of knowledge and basic skills in listening and speaking Thai for communication and the educational environment were not different. As for the personal characteristics of learners and characteristics of teachers had different average values from other cases at the significance level .05

Keywords: Problems in Thai Listening and Speaking, Chinese Student, Teaching Thai as a Foreign Language

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์ตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน เนื่องจากมนุษย์ใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดอย่างใดอย่างหนึ่งของตนให้ผู้อื่นรับรู้ ด้วยเหตุนี้ โลกของเราจึงมีภาษาใช้กันมากกว่า 4,000 ภาษา (Hojjer, H., 1969) เป็นผลให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารและเข้าใจกันได้หากเลือกใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นสื่อกลางแม้ว่าอยู่ในสังคมที่ต่างเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ดังนั้นจึงมีชาวต่างประเทศสนใจภาษาอื่นๆ นอกเหนือจากภาษาแม่และภาษาสากล เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับประชาคมโลก (Dechamonchai, S, 2013)

ภาษาไทยเป็นอีกภาษาได้รับความสนใจจากชาวต่างประเทศมากขึ้นเห็นได้จากสถิติการเลือกเรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองซึ่งเป็นหนึ่งใน 10 อันดับแรกที่นักศึกษาชาวต่างประเทศเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาไทย ยิ่งไปกว่านั้น ในประเทศกลุ่มอาเซียนบวกสาม (ASEAN Plus 3 Community) โดยเฉพาะในสาธารณรัฐประชาชนจีนได้จัดให้ภาษาไทยเป็นหนึ่งในภาษายุทธศาสตร์ทำให้ชาวจีนนิยมเรียนภาษาไทยกันมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังข้อมูลจากการสำรวจการประกาศผลการอนุมัติมหาวิทยาลัยเปิดสาขาวิชาระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า นับจนถึงปี 2562 ในประเทศจีนมีมหาวิทยาลัย 48 แห่งได้รับอนุมัติเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (Ministry of Education of the People's Republic of China, 2019)

แม้ว่าการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจะได้รับความนิยมมากขึ้นและมีการศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่อง จากการศึกษาสถานภาพงานวิจัยด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยตั้งแต่ ปี 2545 - 2555 จำนวน 61 เรื่อง พบว่า วัตถุประสงค์ของงานวิจัยมุ่งไปหาประสิทธิภาพและการสร้างแบบเรียนแบบฝึกเป็นสำคัญ (Boonprasert, P. , 2016) ในขณะที่ยังคงมีนักวิชาการหลายท่านให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการสอนภาษาไทยในฐานะต่างประเทศในทิศทางเดียวกัน คือ นักศึกษาขาดความรู้พื้นฐานภาษาไทย นักศึกษาจำไม่ได้ นักศึกษาไม่ยอมพูด นักศึกษาออกเสียงไม่ถูกต้อง นักศึกษาเรียงคำในโครงสร้างภาษาไทยไม่ถูก นักศึกษามีข้อจำกัดของเวลาเรียน นักศึกษาไม่เข้าใจวัฒนธรรมประเพณี นักศึกษาไม่เข้าใจสังคมรวมถึงกลวิธีการสอนและเนื้อหาที่ใช้สอนไม่เหมาะสม (Phonmanee, S., 2002); (Kupongsak, N., 2012);

(Saengawoot, S., 2017) และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยที่ยังคงเกิดขึ้นกับนักศึกษาไม่ว่าจะมีผลการเรียนอยู่ในระดับใด คือ ปัญหาด้านการฟังการพูด เช่น ไม่กล้าตอบ พูดติดขัด ตอบไม่ตรงคำถาม ปฏิบัติผิดคำสั่ง ใช้คำพูดไม่สอดคล้องกับบริบท แสดงสีหน้า แววตา กริยาท่าทางและโทนเสียงไม่สอดคล้องกับการพูดเมื่อต้องสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

จากข้อมูลข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนโดยเฉพาะการฟังและการพูดซึ่งเป็นทักษะสำคัญสองลำดับแรกสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวันและเป็นปัจจัยพื้นฐานสำหรับการพัฒนาทักษะภาษาไทยต่อไป เหตุนี้จึงนำมาสู่ความสนใจที่จะศึกษาและสำรวจสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี 4 ด้าน คือ ด้านความรู้และทักษะพื้นฐาน ด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียน ด้านลักษณะของผู้สอน และด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมให้นักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรีสามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้เกิดประสิทธิผลและเท่าทันกับความต้องการของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี
2. เพื่อเปรียบเทียบสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวต่างประเทศระดับปริญญาตรีที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย และเพื่อเปรียบเทียบสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านต่างๆ ของนักศึกษาชาวต่างประเทศระดับปริญญาตรีที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาชาวจีนที่ลงทะเบียนเรียนสาขาภาษาไทยระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2021 - 2022 จากมหาวิทยาลัยที่ได้รับการอนุมัติให้เปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จากกระทรวงศึกษาธิการแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (Ministry of Education of the People's Republic of China) จำนวน 48 แห่ง เนื่องจากประชากรมีขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยการคำนวณจากสูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ W.G. Cochran (Cochran, W. G., 1953) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยต้องใช้ขนาดตัวอย่างไม่น้อยกว่า 384 คน โดยมีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 506 ตัวอย่าง ซึ่งถือได้ว่าผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนด

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษางานวิจัยนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Question) แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 4 ด้าน ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้าน

ความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 2 สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียน จำนวน 9 ข้อ ตอนที่ 3 สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านลักษณะของผู้สอน จำนวน 10 ข้อ และตอนที่ 4 สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา จำนวน 7 ข้อ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทำการทดสอบคุณภาพเครื่องมือโดยตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของข้อคำถามในแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้อยู่ระหว่าง (.60 - 1.0) เป็นแบบวัดมีคุณภาพความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ ต่อจากนั้นนำไปตรวจสอบคุณภาพด้านค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ที่ค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.80 ขึ้นไป ซึ่งอยู่ในระดับดี แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขออนุมัติโครงการวิจัยต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมในการทำวิจัย หลังจากนั้นขอความร่วมมือจากคณาจารย์ชาวจีนประจำสาขาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยรัฐบาลและมหาวิทยาลัยเอกชนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สาธารณรัฐประชาชนจีนเพื่อเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนสาขาภาษาไทยระดับปริญญาตรี โดยผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยแก่นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย จำนวน 506 คน ให้ทราบว่าผลการวิจัยนี้จะจัดเก็บข้อมูลเป็นความลับและนำไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่มีการบันทึกข้อมูลแล้วไปวิเคราะห์และประมวลผลด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยการใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการบรรยายคุณลักษณะของสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านต่างๆ และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวัน โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์ F-test (One-Way ANOVA) เมื่อพบข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างจากด้านอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

ผลการวิจัย

1. จากการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันมีระดับการแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียน (Mean = 2.759; S.D. = 2.759) ด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (Mean = 2.875; S.D. = 0.904) และด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 2.911; S.D. = 1.044) และมีระดับการแปลผลอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านลักษณะของผู้สอน (Mean = 2.210; S.D. = 0.867) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

รายการกิจกรรม	Mean	S.D.	แปลผล
1. ด้านความรู้และทักษะพื้นฐาน	2.875	0.904	ปานกลาง
2. ด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียน	2.759	0.988	ปานกลาง

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวัน (ต่อ)

รายการกิจกรรม	Mean	S.D.	แปลผล
3. ด้านลักษณะของผู้สอน	2.210	0.867	น้อย
4. ด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา	2.911	1.044	ปานกลาง

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี

จากการศึกษา พบว่ามีสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันอย่างด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะพื้นฐานฯ ด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา และด้านลักษณะของผู้สอน พบว่า ค่าสถิติทดสอบเอฟ (F-test) มีค่าเท่ากับ 125.501 และค่า p-value เท่ากับ .000 ดังนั้นค่าของเฉลี่ยสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียนแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่า ค่าเฉลี่ยของด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารกับด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษามีค่าไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียนและด้านลักษณะของผู้สอน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างจากด้านอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับสาเหตุให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

SOV	Df	SS	MS	F	p-value
Between Groups	3	160.897	53.632	125.501	0.000
Within Groups	2,020	863.239	0.427		
Total	2,023	1,024.135			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่สำหรับสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

กิจกรรม (I)	กิจกรรม (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย	p-value
1. ด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	2 ด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียน	0.116*	0.005
	3 ด้านลักษณะของผู้สอน	0.665*	0.000
	4 ด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา	-0.036	0.383
2. ด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียน	3 ด้านลักษณะของผู้สอน	0.549*	0.000
	4 ด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา	-0.152*	0.000
3. ด้านลักษณะของผู้สอน	4 ด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา	-0.701*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 สามารถแบ่งสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันออกเป็น 3 กลุ่ม โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากน้อยไปมาก ดังนี้ กลุ่มที่ 1. คือ ด้านลักษณะของผู้สอน กลุ่มที่ 2. คือ ด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียน และกลุ่มที่ 3. ประกอบด้วย ด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญ

ของสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาและด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสาเหตุให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันพบว่า ด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา เมื่อพิจารณาสถิติทดสอบเอฟ มีค่าเท่ากับ 5.289 และมีค่า p-value เท่ากับ .000 พบว่า มีปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา อย่างน้อย 1 คู่ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย คำศัพท์และเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนค่อนข้างเป็นคำระดับทางการ และไม่ค่อยมีโอกาสดูภาษาไทยในชีวิตประจำวัน กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย ไม่ค่อยมีโอกาสนในการฝึกปฏิบัติจริงในห้องเรียน สืบค้นข้อมูลจากสื่อสังคมออนไลน์ยาก และมีระยะเวลาในการฝึกฝนน้อย และกลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย บรรยากาศในการเรียนไม่ค่อยน่าสนใจ และสื่อประกอบการสอนไม่ค่อยน่าสนใจ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงกลุ่มของสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา

กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3
- คำศัพท์และเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนค่อนข้างเป็นคำระดับทางการ - ไม่ค่อยมีโอกาสดูภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	- ไม่ค่อยมีโอกาสนในการฝึกปฏิบัติจริงในห้องเรียน - สืบค้นข้อมูลจากสื่อสังคมออนไลน์ยาก - มีระยะเวลาในการฝึกฝนน้อย	- บรรยากาศในการเรียนไม่ค่อยน่าสนใจ - สื่อประกอบการสอนไม่ค่อยน่าสนใจ

สำหรับด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เมื่อพิจารณาสถิติทดสอบเอฟ มีค่าเท่ากับ 22.430 และมีค่า p-value เท่ากับ .000 พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร อย่างน้อย 1 คู่ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย ฟังคำ ประโยค/ข้อความไม่ทัน ไม่เข้าใจคำ/ประโยค/ข้อความที่ได้ฟัง จดจำคำศัพท์ที่ใช้ในการสื่อสารไม่ได้ จดจำประโยคที่ใช้ในการสื่อสารไม่ได้ เรียงประโยคผิดหลักไวยากรณ์ และพูดติดขัด กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย ออกเสียงไม่เป็นธรรมชาติ ใช้คำศัพท์ผิดความหมาย และ ใช้สีหน้า สายตา ท่าทาง โทนเสียงไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ และกลุ่มที่ 3 คือ ออกเสียงผิดอักขรวิธี ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงกลุ่มของสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3
- ฟังคำ ประโยค ข้อความไม่ทัน - ไม่เข้าใจคำ ประโยค ข้อความที่ได้ฟัง - จดจำประโยคที่ใช้ในการสื่อสารไม่ได้ - เรียงประโยคผิดหลักไวยากรณ์ - พูดติดขัด	- ออกเสียงไม่เป็นธรรมชาติ - ใช้คำศัพท์ผิดความหมาย - ใช้สีหน้า สายตา ท่าทาง โทนเสียงไม่สอดคล้องกับสถานการณ์	- ออกเสียงผิดอักขรวิธี

อภิปรายผล

1. จากผลการศึกษา พบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรีมี 4 ด้าน เรียงลำดับตามความสำคัญ ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา ด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทย และด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ด้าน ส่วนสาเหตุที่อยู่ในระดับน้อยมีเพียงด้านเดียว คือ ด้านลักษณะของผู้สอน สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน คือ ด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาโดยมีปัจจัยหลักมากจากบรรยากาศในการเรียนไม่ค่อยน่าสนใจ ซึ่งนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมสำหรับวิธีการเรียนที่ตนเองได้รับประโยชน์มากอีกวิธีหนึ่ง คือ การเรียนการสอนแบบการจัดบรรยากาศการสอนสุขสบายไม่เครียด เป็นการกระตุ้นนักศึกษาให้มีความกระตือรือร้นและเกิดแรงจูงใจในการเรียนยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบสายบันเทิง (Jaitiang, A., 2010) สาเหตุที่ 2 คือ ด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยมีปัจจัยหลักมาจากการออกเสียงตามอักขรวิธี เป็นไปตามการวิจัยเรื่องปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ: กรณีศึกษานักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่พบว่าปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยกรุงเทพมีสาเหตุจากขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ไทยซึ่งมีความแตกต่างจากไวยากรณ์จีนทั้งด้านสัทวิทยา ศัพท์วิทยา และวากยสัมพันธ์ (Kupongsak, N., 2012) นอกจากนี้การศึกษาเรื่อง Needs and problems in English listening and speaking skills of CIMB Thai Bank Tellers และเรื่อง A survey of English speaking problems of nurses at Rajavithi Hospital ได้กล่าวว่าการมีความรู้ด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอ เมื่อต้องพูดจึงนึกไม่ออก ไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ทำให้ผู้พูดกลัวเมื่อต้องสื่อสารกับชาวต่างชาติ (Fahmongkolchai, A., 2011); (Sursattayawong, O., 2006) สาเหตุที่ 3 คือ ด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียนมีปัจจัยหลักมากจากการไม่ชอบพูดคุย ทั้งนี้จากผลวิจัยด้านการสอนภาษาที่สองประกอบการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาชาวจีน พบว่า ส่วนใหญ่ที่ไม่ชอบพูดคุย เพราะความตื่นเต้น กลัวออกเสียงไม่ชัดเจน และไม่มั่นใจในตนเอง ส่วนนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำจะมีสาเหตุด้านความรู้ด้านไวยากรณ์เพิ่มเติมด้วย ตามที่ Ritthirat, N., & Chiramanee, T. กล่าวว่าปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยส่วนใหญ่เกิดจากตัวนักศึกษาเอง เช่น รู้สึกกังวล รู้สึกกลัวเมื่อต้องพูด รู้สึกกลัวว่าผู้อื่นจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูด ทำให้ขาดความมั่นใจและพูดน้อย ส่วนสาเหตุสุดท้าย คือ ด้านลักษณะของผู้สอน ปัจจัยหลักมาจากการบรรยายตามเอกสารประกอบการสอนซึ่งเป็นลักษณะการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Ritthirat, N., & Chiramanee, T., 2014) สอดคล้องกับข้อจำกัดของหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีนที่ผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ผู้เรียนมีบทบาทน้อย มีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียวจึงทำให้นักศึกษาไม่คุ้นเคยกับภาษา ไม่มีโอกาสนำความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้จริงซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการฟังการพูด (Chen, Y., & Udomsilp, P., 2019)

2. การเปรียบเทียบสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี

จากผลการศึกษา พบว่า สาเหตุด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารกับด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษามีค่าไม่แตกต่างกัน สำหรับการเทียบสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน คือ ด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา ประกอบด้วย บรรยากาศในการเรียนไม่น่าสนใจและสื่อประกอบการสอนไม่ค่อยน่าสนใจ เป็นไปตามผลการวิจัยเรื่องสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ใน มหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีนที่พบว่าในยุคที่เต็มไปด้วยสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่นักศึกษาไม่เพียงต้องการสื่อแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังต้องการสื่อสมัยใหม่ประกอบในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาไทย ทั้งนี้

สื่อวัตถุของจริงเป็นสื่อที่นักศึกษาต้องการเพิ่มมาก (Chen, Y., & Udomsilp, P., 2019) ส่วนการเทียบสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยพบว่าปัจจัยที่เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทย คือ การออกเสียงตามอักขรวิธี เนื่องจากซึ่งความแตกต่างของเสียงในภาษาไทยและภาษาจีนทั้งด้านเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ จึงนำไปสู่ปัญหาการออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษาซึ่งมีผลต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้น (Damrongrojsakul, S., & Phunphon, S., 2017)

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยสำหรับการศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี สรุปได้ว่า สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันมีสองด้าน คือ สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา โดยมีปัจจัยหลัก คือ บรรยากาศในการเรียนไม่น่าสนใจ และสื่อประกอบการสอนไม่ค่อยน่าสนใจ จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) ผู้สอนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศควรให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศให้น่าเรียนรู้มากขึ้น ด้วยการแสดงความเป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใส เพื่อให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา รู้สึกร่าเริงและวางใจ กล้าที่จะซักถามปัญหาและแสดงความคิดเห็น รูปแบบการสอนควรเป็นไปอย่างสนุกสนาน สอดแทรกกิจกรรมที่นักศึกษาทุกคนเข้าร่วมได้ ทั้งนี้ 2) ผู้สอนควรบูรณาการทักษะทั้ง 5 ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และทักษะการแปลที่เป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างเหมาะสมและควรเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อการเรียนที่เป็นธรรมชาติและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ซักถามในประเด็นที่สงสัยได้เสมอ รวมถึงปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับระดับการศึกษาของผู้เรียน ระดับความสามารถของผู้เรียน และบริบทของสถาบันการศึกษา โดยการสำรวจข้อมูลในประเด็นต่อไปนี้ วัฒนธรรมการเรียนรู้ของประเทศนั้น ๆ เป็นอย่างไร ถ้าจะจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ในบริบทสถาบันสอนภาษาสำหรับชาวต่างประเทศที่สนใจภาษาไทย หรือโรงเรียนนานาชาติจะต้องจัดการเรียนแบบใด ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างไร เป็นต้น 3) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้เกิดประสิทธิภาพและเท่าทันกับความต้องการของสังคม ผู้วิจัยขอเสนอให้มีการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้ 3.1) การวิเคราะห์กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาไทยของสถาบันต่าง ๆ ที่มีการจัดการทดสอบสมรรถภาพการใช้ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อนำกรอบรวมในการกำหนดมาตรฐานความสามารถทางภาษาไทย และใช้เป็นแนวทางในกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีทิศทางในการดำเนินงานที่เป็นเอกภาพ 3.2) ให้มีการทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดของนักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในระดับปริญญาตรีกับคู่สนทนาชาวไทยที่ไม่ใช่อาจารย์ผู้สอนเพียงคนเดียว เพื่อนำผลมาศึกษาเปรียบเทียบและเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

Boonprasert, P. . (2016). The Status of Research in Teaching Thai as a Foreign Language at the Universities in Thailand. *Journal of Liberal Arts Ubon Ratchathani University*, 12(2), 207-222.

- Chen, Y., & Udomsilp, P. (2019). The Learning situation of Undergraduate Chinese Students Majoring in Thai Language at Universities in Yunnan Province, CHINA. In Doctoral dissertation. Srinakharinwirot University.
- Cochran, W. G. (1953). Sampling techniques. (3rd ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Damrongrojsakul, S., & Phunphon, S. (2017). Pronunciation problems and Thai teaching activities to Chinese students. *Payap University Journal*, 27(2), 31-40.
- Dechamonchai, S. (2013). Teaching French in a Foreign Language Base: Concepts and Methods. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Fahmongkolchai, A. (2011). Needs and problems in English listening and speaking skills of CIMB Thai Bank Tellers. In Master of Arts Degree in Business English for International Communication. Srinakharinwirot University.
- Hojer, H. (1969). The origin of language. *Linguistics today*. New York & London: Basic Books.
- Jaitiang, A. (2010). Principles of teaching (5th ed). Bangkok: Odeon Store.
- Kupongsak, N. (2012). Problems of Using Thai Language of Foreign Students: A Case Study of Chinese Students at Bangkok University. *Ramkhamhaeng University Journal Humanities Edition*, 31(1), 123-139.
- Ministry of Education of the People's Republic of China. (2019). 年来华留学统计. Retrieved June 5, 2022, from <http://www.moe.gov.cn/>
- Phonmanee, S. (2002). Fundamentals of teaching Thai as a foreign language. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Ritthirat, N., & Chiramanee, T. . (2014). Problems and obstacles to developing English speaking skill of Thai university students. In Master of Arts Degree in Liberal Arts. Prince of Songkla University.
- Saengawoot, S. (2017). An Analysing of the errors in writing Taai by Thai Majoring Chinese Students to study in yunnan Province China. *Journal of MCU Social Science Review*, 6(2), 133-144.
- Sursattayawong, O. (2006). A survey of English speaking problems of nurses at Rajavithi Hospital. In Master of Arts Degree in Business English for International Communication. Srinakharinwirot University.